

"Ενα καράβ' ἀρμένιζι μὴ γριουτραμουδάνα,
κ' ἰκεῖ βορυιάζ' ἡ θάλασσα, κονδεύει νὰ τοὺ πνίξη
Θράκ. (Αἰν.) 2) "Ανεμος βορειοδυτικὸς Παξ. Πελοπν.
(Ἀργολ.)

γρεγουλάκι τό, ἐνιαχ. γρεγουλάτσι Σκυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρεγοῦλι ὡς ὑποκορ.

Ἡ ἐλαφρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.
Φύσηξε βοριᾶς, μαῖστρος, γρεγουλάτσι
τὸ εἰσεστέπασε τ' ἄσπρο τῆς ποδαράτσι
Σκυρ.

γρεγουλιάζω Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσ. Ἐγκυκλοπ. 2, 209.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γρεγοῦλι.

Ἀπροσ. ἐπὶ ἀνέμου, πνέει ἀνεμος κλίνων πρὸς τὸν βο-
ρειοανατολικόν: Φρ. Γρεγουλιάζει (=ὁ ἀνατολικὸς ἀνεμος,
ὁ ὁποῖος πνέει, καταλήγει εἰς τὸν βορειοανατολικόν). Συνών.
γρεγαλίζω 1, γρεγοῦλιζω 1.

γρεκάκι τό, ἐνιαχ. γρικιάκ' Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέκι ὡς ὑποκορ.

Μικρὸν γρέκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Πάει πάει 'ς τοῦ γρικιάκ',

λείπ' τοῦ τσιούλ' τοῦ βακράκ'

(τσιούλ' = πρόβατον ἔχον μικρὰ ὄτα, βακράκ' = πρόβατον
λευκὸν ἔχον μελανά στίγματα εἰς τὸ μέτωπον) Ἡπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρεκάκι Πελοπν.
(Ἡλ.) καὶ Γρικιάκ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀμφιλοχ. Ἀσπρό-
πυργ. Κολάκ. κ.ά.)

γρέκι τό, πολλαχ. γρέκ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γριέκ'
Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ά.) γρέτσι Πελοπν. (Ἀρν. Ζε-
λίν. Κάμπος Λακων. Μεσσην. Ξεχώρ. Τρίκκ.) γρέτσ' Στε-
ρελλ. (Ἀγρίν. Δεσφ.) γκρέκι Πελοπν. (Αἴγ.) — Λεξ. Πρω.
Δημητρ. γκρέκ' Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς.) Θεσσαλ. (Μελιβ.)
Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ. Κοζ. Φυτ.) ἀγρέκ' Μακεδ. (Γήλοφ.
Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τριφύλλ. κ.ά.) ἐγρέκ' Θράκ.
(Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. i g r e k = μέρος ὅπου ὁδηγεῖται τὸ ποῖμνιον
πρὸς ποτισμόν.

1) Τόπος ἀναπεπταμένος ἢ περίφρακτος, σκιερὸς ἢ ἐστε-
γασμένος ὅπου καταυλίζονται τὰ ποῖμνια πρὸς ἀνάπαυσιν
κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ πρὸς διανυκτέρευσιν πολλαχ.: Ἡταν ὁ
ἡσκιος διὰ ἀγνῶρια πόγυρῖσαμε τὰ πράματα 'ς τὸ γρέκι
(ἦτο ἡ σκιὰ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου δύο ποδάρια, ἦτο
περίπου μεσημβρία: πράματα = τὸ ποῖμνιον τῶν ζώων)
Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) Δὲν εἶνι καλὸ αὐτὸ τοῦ γρέκ', πρέπ'
νὰ τ' ἀλλάξουμι νὰ 'νι λίγου προουσήλιον Ἡπ. (Κουκούλ.)
Μάσ' τὰ πρό'τα 'ς τοῦ γρέκ', γιατί' νύχτονσι Ἡπ. (Πρά-
μαντ.) Ταχιά θὰ φύβγουν, θὰ πάουν 'ς τοῦ γρέκ' Θεσσ. (Βα-
θύρρ.) Θὰ πάουν κι θὰ τὰ βρῶ τὰ γίδια 'ς τοῦ γρέκ' Στερελλ.
(Γαλαξ.) Τὰ π'γαίναμι τὰ πράτα σ' ἄλλον γρέκ' Στερελλ.
(Σπάρτ.) Ποῦ τὰ 'εις τὰ γρέκια γιὰ τὰ γίδια; Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) Κοιμάμαστι μαζί μὴ τὰ πρόβατα 'ς τοῦ γρέκ' αὐτόθ.
Τὸ βράδυ πάησε ὁ στοιχειωμένος 'ς τὸ γρέκι πὺν κοιμῶνταν
αὐτὸς μὲ τὰ πρόβατα Ν. Πολίτ., Παραδ. 1, 281 || Ἀσμ.

Σὰν τὰ μερμήγκια περπατοῦν, σὰν τὰ μελίδδα βάζουν,
σὰν 'ς τὸ μελισσοβότανο 'ς τὰ γρέκια τοὺς γρεκιάζουν
(ἐνν. τὰ πρόβατα: βάζουν = βουτίζουν) Ἡπ.

Ποτές μου δὲν ἐπλάγιασα τὰ πρόβατα νὰ χάσω
καὶ τώρα πῶς μοῦ γίνηκε κ' ἔπεςα νὰ πλαγιάσω,
καὶ τὸ πρῶτ' σηκώνομαι διὰ ὄρες νὰ ξημερώσῃ,
βρίσκω τὸ γρέκι ἀδευανό, τὰ πρόβατα φευγάτα

Πελοπν. (Ἀργολ.) Συνών. λόντζα, στάλος. β) Κοίτη
τοῦ λαγοῦ ἢ ἄλλου ἀγρίου ζώου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ.
(Βλάστ.) Συνών. κολίτη, μονή. 2) Πρόχειρος ποιμενικὴ
καλύβη, κατοικία πολλαχ.: Ἀφοῦ πέρασες ἀπὸ τὸ γρέτσι
μου, κάτσε νὰ φάῃς τυρὶ τσαὶ συμμύζηθορ Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Μὴ ζυγώνουτε κοντά 'ς τὸ γρέκι, γιατί' εἶναι σκυλλιά
καὶ θὰ σᾶς φᾶνε Πελοπν. (Γορτυν.) Πάουν 'ς τοῦ γρέκ'
μ' Στερελλ. (Ἰπάτ.) Ἀι, σῦρε 'ς τοῦ γρέκ' σ, τί κάθισι;
Στερελλ. (Τοπόλ.) Ποῦ εἶχ' γρέκ'; Στερελλ. (Γραν.) Θὰ πᾶ'
τώρα νὰ πιάσω τὸ γρέκι μου νὰ τὸ κόψω δίπλα (θὰ πάω τώ-
ρα εἰς τὸ σπίτι μου νὰ κοιμηθῶ) Πελοπν. (Σουδεν.) || Φρ.
Τὸ 'καμι γρέκ' (ἐπὶ τῶν συχναζόντων πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ
μέρος) Εὐβ. (Στρόπον.) Τὸ 'στρουσι γρέκ' (συνών. μὲ τὴν
προηγούμεν.) Μακεδ. (Βλάστ.) Τὸ 'ρριξα γρέκι (παραμένω κά-
που ἀναπαυόμενος ἀδιαφορῶν διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἢ
ὑπόθεσιν) Πελοπν. (Κυνουρ.) Ποῦ θὰ κάμουνι γρέκ'; (ποῦ θὰ
σταματήσωμεν διὰ νὰ κοιμηθῶμεν;) Στερελλ. (Γραν.) Μ'
ἡδρι 'ς τὸ γρέκ' (μὲ εὖρε κοιμώμενον) αὐτόθ. Τὸ 'καμε γγαλι
τὸ γρέκι (ἐπὶ τῶν καταδαπανώντων τὰ ἑαυτῶν, ἐπὶ ἀσώτων)
Πελοπν. (Αἴγ. Βούρβουρ. Γορτυν. Λακων. Πύλ. Τριφυλ.
κ.ά.) Τὸ 'καμι γγαλι τοῦ γρέκ' (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γγαλι τὸ γρέκι (ἐπὶ αἰθρίας) Πελοπν.
(Λιγουρ.) Γγαλι τοῦ γρέκ' (ἐπὶ πλήρους ἐκκαθαρίσεως ὑπο-
θέσεως τινος ἢ ἐπὶ κλοπῆς) Ἡπ. (Ἰωάνν. Κόνιτς.) Τοῦ τὸ
γγαλ'σαν τοῦ γρέκ' (τοῦ ἀφῆρεσαν, τοῦ ἐκλεψαν τὰ πάντα)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γγαλι τὸ γρέκι (ἐπὶ πλήρους ἀναπαύσεως)
Πελοπν. (Κυνουρ.) Θὰ σ' γγαλίσ' τοῦ γρέκ' (θὰ σὲ ἀποπέμ-
ψῃ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μοῦ χάλασ' τοῦ γρέκ' (μὲ ὠδήγησεν
εἰς ἀμηχανίαν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὸ 'χασι τοῦ γρέκ' τ'
(ἐτρελλάθη) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Δὲν ξέρουν ποῦ ἔχουν τοῦ
γρέκ' (ἀπὸ τὰς πολλὰς φροντίδας ἢ περιπετειᾶς ἔχω συ-
σκότισιν φρενῶν, δὲν γνωρίζω ποῦ εὐρίσκομαι) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) || Ἀσμ.

Μπῆκαν τὰ γίδια 'ς τὸ μαντρί, τὰ πρόβατα 'ς τὴ στρουίγκα
κ' ἡ Χρῦσω δὲν ἐφάνηκε 'ς τὸ γρέκι νὰ γυρίσῃ
Πελοπν.

Τσόπανος ἀπὸ τὸ γρέκι, | ξαφνικὸ νὰ δόνε βρέκη
Πελοπν. (Κίτ.) Συνών. γιατάκι 1, κατοικιό, κο-
νάκι, λόντζα, μαντρί, μονή, ξωμονή, στά-
νη, στρουίγκα

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρέκ' Θράκ. (Κεσάν.)
Μακεδ. (Μοσχοπότ.) Μεγάλο Γρέκ' Θράκ. (Μέτρ.) Σ' τ'
Βλάχ' τοῦ Γρέκ' Μακεδ. (Καστορ.) Σ' τοῦ Γούλ' τοῦ Γρέκ'
Μακεδ. (Κοζ.) Σ' τοῦ Χαράλαμ' τοῦ Γρέκ' Στερελλ. (Κο-
λάκ.) Γκρέκ' Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γρέκια Θράκ. (Μέτρ.)
Στερελλ. (Ἀμφιλοχ.)

γρεκιάζω Ἡπ. (Μαργαρ. Παραμυθ. Πλατανούσ.) Πε-
λοπν. (Καλάβρυτ. Λιγυρ. Μεσσην.) — Λεξ. Βλαστ. 290 γρι-
κιάζου Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Μετόχ. Στρόπον.) Ἡπ. (Δωδών.
Ζαγόρ. Κόνιτς.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Ἀρματωλικ. Κακοπλεύρ.
Καλαμπάκ. Οἰζύν. Φάρσαλ.) Θράκ. (Λίμν. Μάδυτ. Περίστασ.)
Μακεδ. (Βόιον Βροντ. Γαλατ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δαμασκ.
Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ. Λόφ. Χαλκιδ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰ-
τωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Ἀσπρόπυργ. Ἀστακ. Γραν.
Καλοσκοπ. Κολάκ. Λεπεν. Παρνασσ. Σπάρτ. Ἰπάτ. Φθιώτ.
Φτελ. Φωκ. κ.ά.) γκρικιάζω Μακεδ. (Βόιον) γκρικιάζου
Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γρετσιάζω Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέκι.

Α) Ἀμτβ. 1) Εἰσέρχομαι, παραμένω εἰς κατάλληλον τό-
πον ἢ οἶκημα πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ διανυκτέρευσιν Εὐβ. (Ἀγίς

